

[Undervisningsministeren.]

gangsbeviser og udtalelser har indtaget en fremtrædende plads i debatten, og spørgsmålet om at bevare afsluttende prøver og karakterer har for mig at se aftvunget en større interesse, end det fortjener, når spørgsmålets begrænsede rækkevidde tages i betragtning. Problemet begrænser sig i givet fald tidsmæssigt til den overgangsperiode, der vil forløbe fra 1976, og indtil den 12-årige uddannelse for alle er fuldt gennemført, og i denne periode vil det endvidere ikke være noget problem for den gruppe af elever, som fortsætter deres uddannelse ved de offentlige eller offentligt støttede uddannelsesinstitutioner. Og blandt dem, der forlader uddannelsessystemet efter 9. eller 10. klasse, vil der være adskillige, for hvem en afsluttende vurdering fra skolens side ikke vil have større praktisk betydning.

For den gruppe elever, der bliver tilbage, er det stadig min opfattelse, at de ville være bedst tjent med en udførlig udtalelse fra de lærere, der kender dem, om, hvad de har opnået inden for de forskellige fag gennem deres daglige skolearbejde. Denne udvej har man imidlertid fra visse sider advaret imod på basis af tidligere erfaringer, og det har jeg bøjet mig for. Spørgsmålet er da, om vi skal blive stående ved afsluttende prøver og karakterer, eller om vi i stedet skal forsyne eleverne med en rent faglig beskrivelse af, hvad de hver for sig og i fællesskab har arbejdet med i undervisningen. I det endelige lovforslag har jeg valgt den sidstnævnte løsning. Jeg vil dog gerne understrege, at jeg ikke nærer nogen almindelig uvilje imod prøver eller karaktergivning som sådan, der kan være hensigtsmæssige vurderingsredskaber inden for andre dele af uddannelsessystemet. Det afgørende er, at en karaktergivning efter det nuværende system ikke kan forenes med muligheden for at gennemføre undervisningen i sideløbende kurser, der har samme faglige mål, på en måde, der vil blive følt som retfærdig af eleverne, og som ikke påvirker deres kursusvalg.

Forslaget til § 12, som det nu foreligger, er efter min opfattelse bedst i harmoni med de intentioner, der ligger bag lovforslaget som helhed. Og lad mig tilføje, at jeg ikke i det omfattende høringsmateriale, vi har fået ind, har kunnet finde noget alternativt

lovforslag, der kunne forenes med disse intentioner. Men jeg er fortsat helt åben over for eventuelle andre løsninger, som vil kunne harmonere med lovforslagets grundtanke.

Lovforslagets § 15 indeholder en bemyndigelsesregel, hvorefter der skal fastsættes rammer for kommunernes forbrug af lærerskematimer pr. elev på de enkelte klassetrin i grundskolen og 10. klasse. Baggrunden for denne bestemmelse er, at man i de senere år har kunnet konstatere et stadigt fald i den gennemsnitlige klassekvotient på landsbasis, hvilket har medført et stigende forbrug af lærerkræfter og dermed en forøgelse af statens udgifter til folkeskolen. Da forbruget af lærerskematimer i en klasse stort set er det samme, hvad enten den består f. eks. af 18 eller 24 elever, fremmer man endvidere en tendens til nedlæggelse af skoler med små klasser, baseret alene på driftsøkonomiske overvejelser og uden hensyntagen til de pædagogiske og miljømæssige fordele, der måtte være forbundet med deres opretholdelse. Hensigten med bemyndigelsesbestemmelsen er dels at få stabiliseret lærertimeforbruget på det nuværende niveau, således at der kan blive reel mulighed for at gennemføre de pædagogiske forbedringer, der er indeholdt i lovforslaget, dels at modvirke den nævnte tendens til nedlæggelse af skoler med små klasser. Det er hensigten at basere tildelingen af timer på det nuværende forbrug på landsbasis, der forudsætter en gennemsnitlig klassekvotient på ca. 21, og som indbefatter det aktuelle forbrug af timer til valgfag og tilbudsfag i 8.-10. klasse og realafdelingen. En bestemmelse i forslaget § 14, der indebærer betydeligt udvidede muligheder for at tilpasse elevernes ugentlige timetal efter de aktuelle elevtal i klasserne, må ligeledes ses som et led i bestræbelserne for at stille eleverne mere lige med hensyn til den offentlige indsats af lærerskematimer.

Forslagets § 16 om undervisningsplaner indeholder en ny bestemmelse, hvorefter undervisningens nærmere planlægning og tilrettelæggelse, herunder valget af undervisningsformer, -metoder og -stof, i videst muligt omfang skal foregå i samarbejde mellem læreren og eleverne.

For så vidt angår skolebibliotekerne, har det lovmæssige grundlag hidtil været bestemmelse i bibliotekslovens kapitel 4.